

EUROPEAN CONFERENCE

Conference Proceedings

VII International Scientific and Practical Conference
«Fundamental and applied research: current trends and
horizons of development»

October 19–21, 2026
Lyon, France

FUNDAMENTAL AND APPLIED RESEARCH: CURRENT TRENDS AND HORIZONS OF DEVELOPMENT

Abstracts of VII International Scientific and Practical Conference

Lyon, France
(October 19 - 21, 2026)

UDC 01.1

ISBN – 979-8-90553-909-1

The VII International scientific and practical conference «Fundamental and applied research: current trends and horizons of development», October 19 - 21, 2026, Lyon, France, 211 p.

Text Copyright © 2026 by the European Conference (<https://eu-conf.com/>).

Illustrations © 2026 by the European Conference.

Cover design: European Conference (<https://eu-conf.com/>).

© Cover art: European Conference (<https://eu-conf.com/>).

© All rights reserved.

No part of this publication may be reproduced, distributed, or transmitted, in any form or by any means, or stored in a data base or retrieval system, without the prior written permission of the publisher. The content and reliability of the articles are the responsibility of the authors. When using and borrowing materials reference to the publication is required. Collection of scientific articles published is the scientific and practical publication, which contains scientific articles of students, graduate students, Candidates and Doctors of Sciences, research workers and practitioners from Europe, Ukraine and from neighboring countries and beyond. The articles contain the study, reflecting the processes and changes in the structure of modern science. The collection of scientific articles is for students, postgraduate students, doctoral candidates, teachers, researchers, practitioners and people interested in the trends of modern science development.

The recommended citation for this publication is: Zhytienova N., Mykhailova S. Gamification as a strategy for enhancing user engagement in mobile applications. Abstracts of VII International Scientific and Practical Conference. Lyon, France. Pp. 38-40.

URL: <https://eu-conf.com/en/events/fundamental-and-applied-research-current-trends-and-horizons-of-development/>

CHEMISTRY		
9.	Akbarov N.A., Babayev S.S., Imanova J.R. ANTIOXIDANT PROPERTIES OF 1,2- EPITIO-3-AMINPROPAN	48
ECONOMICS		
10.	Babayeva L. TRANSNATIONAL CORPORATIONS AND THE INNOVATION ECONOMY: WAYS TO STRENGTHEN INTERACTION AND INTEGRATION	56
11.	Бондаренко Н.М., Пелешак А.О. BIG DATA У СИСТЕМІ БУХГАЛТЕРСЬКОГО ОБЛІКУ ТА ФІНАНСОВОЇ ЗВІТНОСТІ	59
12.	Загорулько Є.А., Самошкіна І.Д. ФІНАНСОВЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ДІЯЛЬНОСТІ ВИРОБНИЧИХ ПІДПРИЄМСТВ В СУЧАСНИХ УМОВАХ ГОСПОДАРЮВАННЯ	64
13.	Зелений І.С. СТАЛІЙ РОЗВИТОК ПІДПРИЄМСТВА: СУТНІСНІ ОЗНАКИ ТА СТРАТЕГІЧНІ ОРІЄНТИРИ	67
14.	Касьмін Д.С., Безпалько А.В. ПРОБЛЕМИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ СИСТЕМИ СОЦІАЛЬНОГО ЗАХИСТУ ОСІБ З ІНВАЛІДНІСТЮ В УКРАЇНІ	70
15.	Сидоренко Н.А., Борисова В.А. ФОРМУВАННЯ МЕХАНІЗМУ ФІНАНСОВОЇ БЕЗПЕКИ СТРАХОВИХ КОМПАНІЙ В УКРАЇНІ В УМОВАХ ЄВРОІНТЕГРАЦІЇ ТА РИНКОВИХ ТРАНСФОРМАЦІЙ	75
16.	Юрій Е.О. ВАРТІСТЬ ЖИТТЄВОГО ЦИКЛУ ЯК ІНСТРУМЕНТ ПІДВИЩЕННЯ ФІНАНСОВОЇ СТІЙКОСТІ ПУБЛІЧНИХ ІНВЕСТИЦІЙ	78
EDUCATION		
17.	Filimonova T. THE NATURAL SCIENCES EDUCATIONAL AREA AS A MEANS OF DEVELOPING CIVIC COMPETENCE IN PRIMARY SCHOOL PUPILS	81

ПРОБЛЕМИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ СИСТЕМИ СОЦІАЛЬНОГО ЗАХИСТУ ОСІБ З ІНВАЛІДНІСТЮ В УКРАЇНІ

Касьмін Денис Сергійович

к.е.н., доцент, доцент кафедри соціальної економіки
Харківський національний економічний університет імені Семена Кузнеця

Безпалько Анастасія Володимирівна

студентка 2 курсу магістратури
Харківський національний економічний університет імені Семена Кузнеця

Соціальний захист осіб з інвалідністю є важливою складовою соціальної політики держави, спрямованою на забезпечення рівності прав і можливостей, доступу до соціальних послуг, охорони здоров'я, реабілітації, освіти, зайнятості та участі у суспільному житті. В умовах повномасштабної війни проблема забезпечення соціальної захищеності осіб з інвалідністю набуває особливого значення, оскільки військові дії посилюють існуючі соціальні, економічні, інфраструктурні та інформаційні бар'єри.

Сучасні дослідження свідчать, що війна суттєво вплинула на умови життя осіб з інвалідністю в Україні. Зокрема, S. Lavreniuk та V. Odusanvo зазначають, що під час повномасштабного вторгнення загострилися проблеми доступу до інфраструктури, соціального забезпечення, медичних послуг та фінансових ресурсів [1]. Подібні висновки містяться у дослідженні UNDP, у якому серед основних проблем осіб з інвалідністю визначено бар'єри доступу до ресурсів, послуг та інформації, соціальну ізоляцію та економічні труднощі [2].

Теоретичні та правові аспекти соціального захисту осіб з інвалідністю досліджують українські науковці. К. Фомічов розглядає завдання державної політики у цій сфері та наголошує на необхідності усунення бар'єрів, забезпечення доступу до освіти, праці, охорони здоров'я, соціального захисту та реабілітації [3]. Н. Філіпська акцентує увагу на ролі громадських організацій у захисті прав осіб з інвалідністю в умовах війни [4].

Метою дослідження є визначення основних проблем функціонування системи соціального захисту осіб з інвалідністю в Україні та обґрунтування перспективних напрямів її подальшого розвитку.

Система соціального захисту осіб з інвалідністю в Україні включає соціальні виплати, пенсійне забезпечення, соціальні послуги, медичну та соціальну реабілітацію, забезпечення технічними та іншими засобами реабілітації, підтримку зайнятості, професійне навчання та інші форми державної й недержавної підтримки. Її функціонування ґрунтується на положеннях національного законодавства та міжнародних стандартах захисту прав осіб з інвалідністю.

Важливою характеристикою сучасної системи є поступовий перехід від переважно медичної моделі інвалідності до соціальної та правозахисної моделі. К. Фомічов зазначає, що державна політика має бути спрямована не лише на надання соціальної допомоги, а й на усунення бар'єрів, які обмежують можливості людини брати участь у суспільному житті [3].

Сучасний підхід передбачає врахування індивідуальних потреб людини та створення умов для її максимальної самостійності. У цьому контексті важливого значення набувають соціальні послуги, які мають бути доступними безпосередньо за місцем проживання особи. Дослідження Ю. Малаховського, І. Мірошніченко та Т. Петленко показує, що в умовах воєнного стану організація соціальної допомоги в територіальних громадах потребує нових організаційних рішень та інноваційних підходів до надання послуг [5].

Водночас система соціального захисту залишається значною мірою орієнтованою на компенсаційні механізми. Для забезпечення повноцінної соціальної інтеграції необхідно посилювати її реабілітаційну, соціальну, освітню та трудову складові.

Однією з основних проблем є нерівномірний доступ осіб з інвалідністю до соціальних послуг. Війна посилила територіальні диспропорції, особливо в громадах, розташованих поблизу зон бойових дій. Руйнування інфраструктури, переміщення населення, дефіцит спеціалістів та транспортні обмеження ускладнюють отримання медичної, реабілітаційної та соціальної допомоги.

Дослідження S. Lavreniuk та V. Odusanvo показує, що особи з інвалідністю стикаються з комплексом повсякденних бар'єрів, які стосуються не лише фізичної доступності, а й соціальної безпеки, охорони здоров'я, фінансової стабільності та можливості самостійного життя [1].

Іншою проблемою є недостатній рівень економічної інтеграції осіб з інвалідністю. Працевлаштування має важливе значення не тільки для отримання доходу, а й для професійної самореалізації, соціальної активності та незалежності людини. За даними Фонду соціального захисту осіб з інвалідністю, у 2024 році в Україні було офіційно зареєстровано близько 2,7 млн. осіб з інвалідністю, тоді як у трудовій діяльності брала участь лише частина цієї категорії населення [6].

Проблема зайнятості пов'язана з необхідністю створення доступного робочого середовища, професійної підготовки та перепідготовки, забезпечення розумного пристосування робочих місць і формування у роботодавців практик інклюзивного управління персоналом. Тому соціальний захист має бути пов'язаний із політикою зайнятості та розвитку людського потенціалу.

Важливою проблемою є також недостатня координація між суб'єктами соціального захисту. До забезпечення соціальних прав осіб з інвалідністю залучені органи державної влади, органи місцевого самоврядування, соціальні служби, медичні та реабілітаційні установи, центри зайнятості, громадські організації та міжнародні партнери. К. Фомічов наголошує на необхідності вдосконалення взаємодії суб'єктів реалізації державної політики у сфері соціальної захищеності осіб з інвалідністю [7].

Важливість міжсекторної взаємодії підтверджується й дослідженнями Н. Філіпської, яка визначає громадські об'єднання як важливого суб'єкта захисту прав осіб з інвалідністю, особливо в умовах воєнного стану [4]. Таким чином, ефективна система соціального захисту має передбачати взаємодію державного, муніципального та громадського секторів.

Ще однією проблемою є збереження інституційних форм підтримки осіб з інвалідністю. Дослідження D. Zaviřsek та J. Сох звертає увагу на вразливість людей з інвалідністю, які перебувають у закладах тривалого проживання, та підкреслює необхідність розвитку підходів, орієнтованих на права людини, самостійне життя та соціальну включеність [8]. Автори розглядають Україну як важливий приклад для осмислення ролі соціальної роботи у захисті прав осіб з інвалідністю в умовах війни.

Перспективи розвитку системи соціального захисту осіб з інвалідністю доцільно пов'язувати насамперед із переходом до людиноцентричної моделі. У її межах підтримка має визначатися не лише на основі формального статусу особи, а з урахуванням її реальних потреб, функціональних можливостей, умов проживання, сімейної ситуації, можливостей працевлаштування та потреби в соціальних послугах.

Важливим напрямом є розвиток соціальних послуг на рівні територіальних громад. Наближення послуг до місця проживання особи дозволить зменшити транспортні та адміністративні бар'єри й забезпечити більш оперативне реагування на індивідуальні потреби. Відповідно, необхідно розвивати соціальну роботу в громадах, мобільні форми надання послуг, послуги денного догляду, підтримане проживання та соціальний супровід.

Перспективним напрямом є посилення трудової інтеграції осіб з інвалідністю. Система соціального захисту має бути тісніше пов'язана із системою зайнятості шляхом розвитку професійної орієнтації, навчання, перекваліфікації, підтриманого працевлаштування та супроводу людини на робочому місці. Це дозволить поступово зміщувати акцент із пасивної соціальної підтримки на розширення можливостей економічної самостійності.

Окремого значення набуває цифровізація соціального захисту. Використання електронних сервісів може спростити процедури отримання допомоги, забезпечити швидший обмін інформацією між установами та зменшити адміністративне навантаження на отримувачів послуг. Водночас цифрові сервіси повинні відповідати принципам доступності та універсального дизайну.

Суттєві перспективи пов'язані з формуванням інклюзивної моделі соціального забезпечення. О. Yaroshenko, О. Demenko, N. Melnychuk, V. Narashchuk та R. Prokoriev підкреслюють значення інклюзивного соціального забезпечення, орієнтованого на рівність, участь людини в суспільстві та врахування різноманітності потреб населення [9]. Їхнє дослідження показує важливість ролі держави та публічного сектору у формуванні інклюзивної системи соціального захисту в Україні.

Водночас необхідно вдосконалювати систему оцінювання результативності соціального захисту. Її ефективність доцільно визначати не лише за кількістю

призначених виплат або наданих послуг, а й за реальними змінами у житті отримувачів. До відповідних показників можуть належати доступність соціальних послуг, рівень зайнятості, можливість самостійного проживання, доступ до освіти та реабілітації, участь у житті громади та рівень задоволеності отриманою підтримкою.

Система соціального захисту осіб з інвалідністю в Україні в умовах війни функціонує під впливом значних соціальних, економічних, демографічних та інфраструктурних викликів. Основними проблемами залишаються нерівномірний доступ до соціальних і реабілітаційних послуг, територіальні та інфраструктурні бар'єри, недостатній рівень трудової інтеграції, складність міжвідомчої взаємодії та недостатня орієнтація окремих механізмів підтримки на індивідуальні потреби людини.

Перспективи розвитку системи пов'язані з переходом до людиноцентричної та інклюзивної моделі соціального захисту. Важливими напрямками є розвиток соціальних послуг у територіальних громадах, підтримане працевлаштування, професійна реабілітація, цифровізація соціальних сервісів, розвиток недержавного сектору та посилення координації між усіма суб'єктами соціальної політики.

Таким чином, удосконалення системи соціального захисту осіб з інвалідністю має бути спрямоване не лише на розширення обсягів матеріальної допомоги, а передусім на створення умов для самостійного життя, соціальної включеності, економічної активності та реалізації прав людини. Саме поєднання соціальної підтримки, реабілітації, зайнятості, доступності та інклюзії може забезпечити перехід від компенсаційної до активної моделі соціального захисту.

Список літератури

1. Lavreniuk S. R., Odusanvo V. T. Barriers in everyday life of Ukrainians with disabilities during the full-scale Russian invasion of Ukraine. *Ukrainian Society*. 2024. Vol. 1–2, No. 88–89. P. 118–134. DOI: 10.15407/socium2024.01-02.118.
2. UNDP Ukraine. *A Resilient Picture: Experiences of Persons with Disabilities in Ukraine*. Kyiv, 2024.
3. Фомічов К. Завдання державної політики формування та реалізації соціальної захищеності осіб з інвалідністю в Україні. *Актуальні проблеми правознавства*. 2023. № 1. С. 71–76. DOI: 10.35774/app2023.01.071.
4. Філіпська Н. О. The role of non-governmental public associations in protecting the rights of persons with disabilities in Ukraine during the war. *Law and Safety*. 2022. № 4 (87). P. 69–80. DOI: 10.32631/pb.2022.4.06.
5. Малаховський Ю. В., Мірошніченко І. С., Петленко Т. Г. Особливості надання соціальної допомоги вразливим верствам населення місцевих територіальних громад в умовах воєнного стану в Україні. *Центральноукраїнський науковий вісник. Економічні науки*. 2024. № 11(44). С. 235–246. DOI: 10.32515/2663-1636.2024.11(44).235-246.
6. Фонд соціального захисту осіб з інвалідністю. *Сприяння зайнятості осіб з інвалідністю: актуальні вимоги законодавства*. 2024.

7. Фомічов К. С. Адміністративно-правове регулювання взаємодії суб'єктів реалізації державної політики у сфері соціальної захищеності осіб з інвалідністю з іншими державними інституціями. Наукові записки. Серія: Право. 2023. № 14. С. 128–134. DOI: 10.36550/2522-9230-2023-14-128-134.

8. Zaviršek D., Cox J. Navigating Minefields: Social Work with People with Disabilities in the Context of War. *Journal of Human Rights and Social Work*. 2024. Vol. 9. P. 441–452. DOI: 10.1007/s41134-024-00329-9.

9. Yaroshenko O. M., Demenko O. I., Melnychuk N. O., Harashchuk V. M., Prokopiev R. Ye. Inclusive Social Security: The Role of the State and the Public Sector in Ukraine. *The International Journal of Information, Diversity, & Inclusion*. 2024. Vol. 8, No. 2. P. 52–71.

10. Prypkhan I. I., Shchur R. I., Solodzhuk T. V. Legal and Economic Basis of Protection of People with Disabilities during Martial State. *The Actual Problems of Regional Economy Development*. 2024. Vol. 20, No. 1. P. 410–417. DOI: 10.15330/apred.1.20.410-417.

11. Olena V., Yakovlyev O. A., Marchenko Y. I., Rybak N. V., Dzhura K. Y. Legal Status and Social Protection of Persons with Disabilities as a Result of Hybrid War. *Revista de Gestão Social e Ambiental*. 2023. DOI: 10.24857/rgsa.v17n8-007.

Scientific publications

MATERIALS

The VII International Scientific and Practical Conference
«Fundamental and applied research: current trends and horizons of development»

Lyon, France
(October 19 - 21, 2026)